

عنوان مقاله:

مقایسه ی انتقادی آرای ولفگنگ اسمیت و ملاصدرا درباره ی علم به خارج (با تاکید بر ابصار)

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه دینی، دوره 17، شماره 65 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سید مسعودرضا مطلبی - دانشگاه اصفهان - دانشکده ادبیات و علوم انسانی - دانشجوی دکتری حکمت متعالیه

مجید صادقی حسن آبادی - گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه اصفهان

علی ارشد ریاحی - دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث مهم در فلسفه، چگونگی علم به اشیاء خارجی مخصوصا ادراک بصری است. ولفگنگ اسمیت، ریاضی دان، فیزیک دان، فیلسوف علم و متافیزیک دان آمریکایی هم نوا با فیلسوف شهیر اسلامی، شیخ اشراق، پس از سعی در نقد ثنویت دکارتی و اثبات عالم خارج، ادراک بصری را اتحاد و اضافه ی نفس با اشیاء خارجی می داند. ملاصدرا نیز با پذیرش عالم خارج در فلسفه ی خویش، ضمن نقد نظرات عالمان و فیلسوفان دیگر، معتقد است ادراک بصری با انشاء صورتی مثالی در عالم مثال متصل نفس روی می دهد. نگارنده ضمن تبیین برخی نظرات این دو شخصیت در باب عالم خارج، استدلال های اسمیت و ملاصدرا برای اثبات عالم خارج را نپذیرفته است. در باب ادراک بصری نیز نقد ملاصدرا بر شیخ اشراق همان نقد نظر اسمیت است. نگارنده ضمن نقد این نقدها، خود به نقد نظر اسمیت و شیخ اشراق پرداخته و نظر ملاصدرا را بر فرض پذیرش مجرد نفس و لزوم مجرد معلوم پذیرفته است. در پایان، وجود جهان خارج و لزوم ثنویت میان ذهن و عین اثبات شده است.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: ۱. اسمیت، ۲. ملاصدرا، ۳. عالم خارج، ۴. علم، ۵. ادراک بصری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1558063>

